

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510211872
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1510211872.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a. s., Karadžičova ul. č. 10, Bratislava, proti žalovanej: J. D., D. K. R.. Č.. X, D., zast. opatrovníčkou Ľubicou Tichou, zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká ul. č. 16, Prešov, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP č. 7, Stropkov, o 765,80 eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti dopĺňaciemu uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 11. januára 2013 č. k. 12C 2/2012- 97, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa doplnil rozsudok z 23. 10. 2012 č. k. 12C/2/2012- 87 tak, vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že rozsudkom z 23. 10. 2012 č. k. 12C/2/2012- 87 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 516,85 eur s prísl. z titulu ceny poskytnutých služieb, v časti zmluvnej pokuty žalobu zamietol a v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 45,50 eur. Súd prvého stupňa preto vychádzal z toho, že žalovaná nebola v spore úspešná a vzhľadom na to v spore nebol úspešný ani vedľajší účastník a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Odhliadnuc od toho, vedľajší účastník vstúpil do konania bez súhlasu žalovanej a bez znalosti prejednávanej veci. Vedľajší účastník až v podaní z 21. 9. 2012 uviedol, že do konania vstupuje len v súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou; toto teda uviedol v čase, keď bola všeobecne známa rozhodovacia činnosť súdov v tejto otázke. Súd prvého stupňa tiež zdôraznil, že aj v prípade úspechu žalovanej by zvažoval či trovy vedľajšieho účastníka možno považovať za trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a to najmä vzhľadom na povahu a účel, pre ktorý bolo Združenie na ochranu práv občana spotrebiteľa HOOS založené.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania. Uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol o dvoch samostatných nárokoch a to o cene za poskytnuté služby a o zmluvnej pokute. S túto samostatnosť oboch nárokov mal súd prvého stupňa vyjadriť aj vo výroku o trovách konania. V tejto súvislosti vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia R 28/1970, R 53/1993, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4M Cdo 20/2010 a na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove. Ďalej namietol, že na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nevyžaduje súhlas, a ani vedomosť účastníka konania o vstupe do konania.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, vec po právnej stránke správne posúdil a svoje rozhodnutia aj riadne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatuje jeho správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že vedľajšiemu účastníkovi by vznikol nárok na náhradu trov konania iba za predpokladu, že by nárok na náhradu trov konania vznikol aj žalovanej. Súd prvého stupňa však rozsudkom z 23. 10. 2012 č. k. 12C 2/2012- 87 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 516,85 eur s prísl. a povinnosť nahradiť mu v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. v celom rozsahu trovy konania, t. j. vo výške 45,50 eur. Tento rozsudok nebol napadnutý odvolaním. Ak teda žalovanej nevznikol nárok na náhradu trov konania, takýto nárok nemohol vzniknúť ani vedľajšiemu účastníkovi.

Z toho vyplýva, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.